

Popotnica biltenu ERJAVECija ob jubilejni trideseti številki in dvajsetletnici izhajanja

Da v dolgih dveh desetletjih ugleda luč sveta kar trideset zvezkov nekega biltena, ki se v duhu poslanstva nekega društva, ukvarja z neko skupino živali oz. bolj določno, celo z neko majhno skupino žuželk, gotovo ni vsakdanji dosežek. Še bolj neverjetno se lahko to komu upravičeno zazdi v času modernega življenjskega utripa, ko čas teče vedno hitreje, ko informacije bliskovito švigajo po medmrežju in ko zanimivi dogodki ter opažanja iz narave zbežijo s papirja, še preden jih uspemo zapisati. A nam je z združenimi močmi uspelo – tudi če zanemarimo olajševalno okoliščino, da se za »neko majhno skupino žuželk« skrivajo kačji pastirji – ki so po skromnem, a vsekakor objektivnem prepričanju članov Slovenskega odonatološkega društva, pač najlepša in najfascinantnejša živa bitja na svetu.

Vsakdo, ki bo že na hitro prelistal vseh trideset zvezkov našega biltena ERJAVECija, bo priznal, in kakopak se lahko s tem neskromno strinjamo, da nam je že doslej uspelo dobro delo. No, ravno hitro z listanjem seveda ne bo šlo... Če smo že v prvih desetih letih »zakrivili« za vedno evidentirano zbirko kar 556 strani raznolikega – skoraj izključno slovenskega – odonatološkega gradiva, smo v naslednjem desetletju z nezmanjšano vnemo to vsebino nič manj kot podvojili!

Raznolikih odonatoloških drobtin, ocvirkov in neredko tudi prav zajetnih zgodbic in poročil iz favnističnega, ekološkega, naravovarstvenega, zgodovinskega, literarnega in še kakšnega področja, ki smo se jih doslej dotaknili na skupno preko 1.100 straneh naše ERJAVECije, je ogromno. Brez izjeme smo s tem pisanim kolažem odonatoloških informacij obarvali sredico biltena, na naslovnici in pod njenim robom smo vsakič vestno predstavljali pomembne osebnosti ali dogodke iz zgodovine slovenske odonatologije in entomologije, zadnjico našega biltena pa smo vztrajno polnili z vedno novimi dodatki k odonatološki bibliografiji Slovenije. Tudi tokrat ni nič drugače in tudi v prihodnje revolucionarnih konceptualnih sprememb ne napovedujemo.

Pri ustvarjanju ERJAVECije je v preteklih dvajsetih letih izdatno pomagalo in sodelovalo mnogo ljudi in prav vsakemu ter vsem najlepša hvala. Zelo sem hvaležen Damjanu Vinku in Aliju Šalamunu, ki sta le redko zmogla ubežati nadležnim uredniškim prošnjam. Prav posebej pa se zahvaljujem prof. dr. Boštjanu Kiauti, ki je s svojimi zanimivimi prispevki, neverjetnim znanjem, nasveti in idejami, vedno nesebično priskočil na pomoč.

Upam in želim, da ERJAVECija še naprej ostane osrednje mesto zbiranja najrazličnejših informacij o kačjih pastirjih v Sloveniji in tudi širše. Čeprav s pričujočo jubilejno številko v sedanjosti ter upi in željami v prihodnosti, namreč tako skupaj pišemo delček odonatološke zgodovine našega prostora.

Še na dolga leta!

Matjaž Bedjanič